

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร Crime Prevention and Suppression in Nong Khaem District, Bangkok Metropolitan

1. ชิง แขวงวิเศษชัยชาญ, 2. ชินภัทร พุทธชาด, 3. บุตรี จารุจินดา

4. ชนะ รัตนภักดี, 5. จุมพล โพธิสุวรรณ

1. Khing, Wisetchaichan, 2. Chinphat Phutthachad, 3. Butree Jarujinda

4. Chana Rattanapakdee, 5. Jumpol Pothisuwan

สังกัด: 1., 2., 3., 4., 5. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Affiliation: 1., 2., 3., 4., 5. Political Science Faculty, Bangkokthonburi University

* Corresponding Author E-mail: toyipoon@gmail.com

Received: 2026-01-23

Revised: 2026-02-09

Accepted: 2026-02-10

Articles ID: e3440

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ 2) เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวนประชากรสำหรับการศึกษานี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ 134 คน กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เขตหนองแขม จำนวน 56 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. อุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ เรียงตามลำดับของการตอบของกลุ่มตัวอย่างจากมากไปหาน้อย โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคที่สำคัญ ดังนี้คือ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ การตรวจค้นเคหะสถานที่ต้องมีหมายศาล การขาดกฎหมายคุ้มครองการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาการส่งฟ้องผู้ต้องหาภายใน 48 ชั่วโมงที่ไม่เพียงพอต่อการรวบรวมพยานหลักฐาน บทกำหนดโทษและกระบวนการพิจารณาคดีที่ขาดความเด็ดขาด ทักษะคดีของประชาชนที่ไม่ไว้วางใจตำรวจ การขาดความร่วมมือของพยานและญาติผู้ต้องหา การขาดความเชื่อมโยงระหว่างตำรวจกับประชาชน ปัญหาผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น อัตรากำลังไม่เพียงพอ ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่จำกัด การขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องมือ การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ และความไม่แน่นอนของนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขอุปสรรคดังกล่าวตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปน้อย ดังนี้คือ ควรเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอ จัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นและทันสมัย ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมวินัยและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: 1. การป้องกันและปราบปราม; 2. อาชญากรรม; 3. เขตหนองแขม

ABSTRACT

This research objective were (1) to study the obstacles that cause the crime prevention and suppression in Nong Khaem District, Bangkok Metropolitan to be ineffective, and (2) to study recommendations for appropriate approaches to solve the obstacles that cause the crime prevention and suppression in Nong Khaem District, Bangkok Metropolitan to be ineffective. This research was quantitative. The population for this study consisted of 134 police officers. The sample comprised 56 police officers from Nong Khaem District, selected using purposive sampling. The research instrument was a questionnaire, and data was analyzed using descriptive statistics, specifically frequency distribution and percentages.

The research results found that:

1. the obstacles that cause the crime prevention and suppression in Nong Khaem District, Bangkok Metropolitan to be ineffective. The respondents' opinions regarding the major obstacles was arranged in descending order of response from most to least as follows: constitutional provisions granting rights and freedoms to citizens that limited the performance of duties; the requirement for court warrants for property searches; the lack of legal protection for officers' work; the insufficient 48-hour timeframe for filing charges, hindering evidence gathering; inadequate penalties and judicial processes; public distrust of the police; lacked of cooperation from witnesses and relatives of suspects; poor communication between the police and the public; local influential figures; insufficient manpower; limited compensation and welfare; shortages of equipment; ineffective interagency coordination; and uncertainty in Royal Thai Police policy.

2. The recommendations for appropriate approaches to solve the obstacles that cause of response from most to least frequent, as follows: increasing police personnel, providing necessary and modern equipment, improving laws and regulations to facilitate operations, and promoting discipline and interagency cooperation to sustainably enhance the effectiveness of crime prevention and suppression in the area.

Keywords: 1. Prevention and suppression; 2. Crime; 3. Nong Khaem District

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมนับว่าเป็นปัญหาสำคัญของทุกสังคม อีมาย์ เดอคาร์ม (Émile Durkheim) นักสังคมศาสตร์ชาวฝรั่งเศสกล่าวว่า อาชญากรรมไม่ใช่สิ่งผิดปกติ หากแต่เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับทุกสังคม เราจะรับทราบหรือได้ยินข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมอยู่เสมอในชีวิตประจำวันผ่านทางสื่อมวลชนเกือบทุกแขนง ตั้งแต่วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือวารสาร ตลอดจนเว็บไซต์ต่าง ๆ นอกจากนี้ อาชญากรรมยังเกี่ยวข้องกับหรือพัวพันกับคนทุกระดับชั้นและทุกอาชีพ ไม่ว่าจะกรณีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นอาชญากรผู้กระทำความผิด หรือเป็นเพื่อน ญาติพี่น้องของอาชญากร ตลอดจนมีหน้าที่การงานเกี่ยวกับอาชญากรรม ดังนั้น อาชญากรรมจึงเป็นปัญหาที่ควรศึกษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้เหมาะสม ทันสมัย และสามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อควบคุมปัญหาอาชญากรรมให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมได้รับผลกระทบน้อยที่สุด (ปกรณณ์ มณีปกรณณ์, 2555) อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในทุก ๆ สังคม และมีมาเป็นเวลานาน กล่าวกันว่าอาชญากรรมเป็นปัญหาที่อยู่คู่กับโลกมนุษย์ทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต อาชญากรรมเป็นเรื่องที่หลายคนกังวล หวาดกลัว เอาใจใส่ และให้ความสนใจเพื่อแก้ไขปัญหาคriminal หรือบรรเทาให้เกิดความเดือดร้อนต่อสังคมน้อยที่สุด อาชญากรรมเป็นเรื่องของโศกนาฏกรรมร่วมกันของคนในสังคม หลาย ๆ คนเดือดร้อน ตื่นเต้น หรือแม้แต่สนุกสนานกับนิยายอาชญากรรม ซึ่งดูเหมือนจะมีการนำเสนอต่อสังคมมากกว่าเรื่องราวอื่น ๆ ดังนั้น ปัญหาอาชญากรรมจึงเป็นปัญหาใกล้ตัวของมนุษย์อย่างยิ่ง (ปกรณณ์ มณีปกรณณ์, 2555)

การแก้ไขปัญหอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยรัฐได้มอบหมายภารกิจให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม หรือบรรเทาปัญหาสังคม บำบัดทุกข์ และบำรุงสุขให้กับประชาชนโดยตรง ต้องหาวิธีการในการช่วยเหลือเพื่อเป็นการปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมิให้เกิดความเดือดร้อนและความเสียหาย โดยได้มีการสั่งการให้ทุกสถานีตำรวจต่าง ๆ ทั่วประเทศ ดำเนินมาตรการเร่งด่วนในการป้องกันที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน เพื่อให้ทุกสถานีตำรวจยึดถือเป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนในโอกาสต่อไป ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการพัฒนาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมาโดยตลอด แต่การพัฒนาดังกล่าวมุ่งเน้นการเสริมสร้างองค์การตำรวจในลักษณะปิด โดยพยายามให้สามารถทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ตามลำพัง ไม่จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากประชาชน เน้นการใช้ยุทธวิธีตำรวจแบบจารีตประเพณี ซึ่งได้แก่ การตรวจตราท้องที่ ดูป้าย การตั้งจุดตรวจ และการระดมกำลังออกปราบปรามอาชญากรรม ด้วยเหตุนี้เอง สรรพกำลังและทรัพยากรต่าง ๆ จึงถูกทุ่มเทเข้าไปในด้านการปฏิบัติการสืบหาข่าวและติดตามจับกุมหลังเกิดเหตุเป็นหลัก เพื่อปราบปรามให้คนร้ายที่ก่ออาชญากรรมทั้งหลายหมดสิ้นไปโดยเร็ว แต่ความพยายามดังกล่าวได้ผลเพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวคนร้าย ซึ่งถือได้ว่ามาตรการดังกล่าวเป็นการตั้งรับมากกว่าการรุก และอยู่บนพื้นฐานความรู้ที่ว่า “อาชญากรรมเป็นปัญหาของตำรวจที่ต้องแก้ไขแต่เพียงหน่วยเดียว” จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีความรู้สึกห่างเหินจากตำรวจ เพิกเฉย ไม่สนใจ ไม่ให้ความร่วมมือ และไม่สนับสนุนกิจการของตำรวจ (กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 8, 2562)

เขตหนองแขมเป็นหนึ่งในห้าสิบเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ทั้งหมด 35.825 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่การปกครอง 2 แขวง และหมู่บ้าน 26 หมู่บ้าน ดังนี้ (1) แขวงหนองค้างพลู พื้นที่ 18.789 ตร.กม. มีหมู่บ้าน 14 หมู่บ้าน และ (2) แขวงหนองแขม พื้นที่ 17.036 ตร.กม. มีหมู่บ้าน 12 หมู่บ้าน

(สำนักงานเขตหนองแขม, 2562) มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจที่พึ่งพาการเกษตรเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ในระยะหลังพื้นที่ดังกล่าวได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของชุมชนเมืองจากเขตชั้นใน ทำให้มีประชาชนจากพื้นที่อื่นย้ายเข้ามาอยู่อาศัยและประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้พื้นที่เกษตรกรรมลดลงและถูกพัฒนาไปเป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น หน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา สถานพยาบาล สถานบริการสาธารณสุข สถานีโทรทัศน์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ รวมถึงโครงการหมู่บ้านจัดสรรจำนวนมาก ซึ่งผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การเคลื่อนย้ายแรงงาน และความหลากหลายทางสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยดังกล่าวเอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมในหลายรูปแบบ เช่น อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด และอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ทำให้ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมถือเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร พื้นที่หนึ่งของกรุงเทพมหานคร รวมถึงการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝง ส่งผลให้การดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังพบการกระทำผิดกฎหมายบางประเภทที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน แม้ว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีบทบาทสำคัญในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานในบางด้านยังขาดประสิทธิภาพ ทั้งในด้านทรัพยากรบุคคล งบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ การบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้การควบคุมและลดระดับอาชญากรรมไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาความยากจน การว่างงาน ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และปัญหายาเสพติด ยังเป็นสาเหตุสำคัญที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมในเขตหนองแขม ซึ่งหากขาดการวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบและการกำหนดแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม ย่อมส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมมีแนวโน้มทวีความรุนแรงและส่งผลกระทบในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยมุ่งศึกษาถึงอุปสรรคและสาเหตุที่ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมขาดประสิทธิภาพ ตลอดจนศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ความคิดเห็น ทศนคติ และพฤติกรรมของข้าราชการตำรวจในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย การวิจัยใช้การวิเคราะห์

ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อสรุปข้อมูลและนำเสนอผลในรูปแบบการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นระบบและสามารถสรุปผลได้อย่างชัดเจน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ข้าราชการตำรวจในเขตหนองแขมกรุงเทพมหานคร จำนวน 134 คน (สถานีตำรวจนครบาลหนองแขม, 2567) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการตำรวจในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของการวิจัยมากที่สุด จำนวน 56 คน

3. เครื่องมือวิจัย/วิธีการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ แบบสอบถามแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน วิธีการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามพร้อมแนบบแบบสอบถาม และนำส่งไปยังสถานีตำรวจนครบาลหนองแขม จากนั้นกำหนดระยะเวลาในการรับแบบสอบถามคืนอย่างชัดเจน เมื่อครบกำหนด ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดระเบียบและลงรหัสข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขมกรุงเทพมหานครขาดประสิทธิภาพ มีดังนี้

1.1 อุปสรรคด้านบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เป็นอุปสรรคต่อการปราบปรามอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 49 นาย หรือร้อยละ 87.5 เห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า ข้อจำกัดทางกฎหมายดังกล่าว อาทิเช่น การห้ามตรวจค้นเคหะสถานโดยไม่มีหมายศาล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถฟ้องร้องเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ส่งผลให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัวเหมือนเช่นในอดีต และก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการทำงานในระดับหนึ่ง

1.2 อุปสรรคด้านการตรวจค้นในเคหะสถานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 45 นาย หรือร้อยละ 80.35 เห็นว่า ข้อจำกัดดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เนื่องจากในบางกรณีแม้เจ้าหน้าที่จะมีข้อมูลว่ามีการรวมกลุ่มเพื่อเตรียมการกระทำความผิดภายในเคหะสถาน ก็ไม่สามารถเข้าตรวจค้นได้โดยทันที ส่งผลให้การดำเนินงานไม่เป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ

1.3 อุปสรรคด้านกรณีไม่มีกฎหมายคุ้มครองการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 50 นาย หรือร้อยละ 89.28 เห็นว่า การขาดกฎหมายคุ้มครองที่ครอบคลุมทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีความเสี่ยงต่อการถูกผู้ต้องหาฟ้องร้อง ทั้งทางแพ่งและทางอาญาในกรณีที่มีคำสั่งยกฟ้อง หรือเมื่อพยานหลักฐานไม่เพียงพอ ส่งผลให้ในบางกรณีแม้เจ้าหน้าที่จะทราบว่าผู้ต้องหากระทำความผิดจริง ก็ไม่กล้าดำเนินการจับกุม อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

1.4 อุปสรรคด้านการกำหนดให้พนักงานสอบสวนต้องส่งฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลภายใน 48 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 46 นาย หรือร้อยละ 82.14 เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการสรุปสำนวนให้มีความสมบูรณ์ เมื่อเปรียบเทียบกับในอดีตที่สามารถควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ได้เป็นระยะ

เวลานานกว่า ทำให้มีเวลารวบรวมพยานหลักฐานอย่างรอบคอบ ส่งผลให้การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพมากกว่า อย่างไรก็ตาม ภายใต้ข้อจำกัดของระยะเวลาในปัจจุบัน ทำให้ในบางกรณีสำนวนคดีมีความไม่สมบูรณ์จนถึงขั้นอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง อันเป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

1.5 อุปสรรคด้านบทกำหนดโทษปัจจุบันไม่รุนแรงเท่าที่ควร ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 52 นาย หรือร้อยละ 92.85 เห็นว่า บทกำหนดโทษตามกฎหมายไทยในบางประเภทยังมีความไม่เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำผิด อาทิเช่น คดีข่มขืน ซึ่งมีบทลงโทษสูงสุดเป็นเพียงโทษจำคุก ทำให้ผู้ที่มีแนวโน้มจะกระทำความผิดบางรายไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษและกล้าก่ออาชญากรรมมากขึ้น

1.6 อุปสรรคด้านกระบวนการพิจารณาคดีของไทยไม่ได้เด็ดขาด ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 45 นาย หรือร้อยละ 80.35 เห็นว่า กระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมายของไทยยังขาดความเข้มงวดและความเด็ดขาดในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความเห็นว่า ในบางคดีอาญาร้ายแรง อาทิเช่น คดีปล้นทรัพย์หรือคดีฆ่าชิงทรัพย์ ซึ่งตามกฎหมายมีโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต แต่ในทางปฏิบัติผู้กระทำความผิดบางรายกลับได้รับโทษจำคุกในระยะเวลาสั้น และได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนด ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดบางรายกลับไปกระทำความผิดซ้ำภายหลังได้รับการปล่อยตัวไม่นาน

1.7 อุปสรรคด้านทัศนคติของประชาชนต่อตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 44 นาย หรือร้อยละ 78.57 เห็นว่า ประชาชนบางกลุ่มยังคงมีทัศนคติในเชิงลบต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่งผลให้ขาดความร่วมมือในการให้ข้อมูลหรือชี้เบาะแสเกี่ยวกับคดีต่าง ๆ เท่าที่ควร ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจบางรายที่ก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจในหมู่ประชาชน เช่น การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย อาทิ การค้ายาเสพติดหรือการค้าของเถื่อน ซึ่งปรากฏเป็นข่าวผ่านสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงกรณีที่เจ้าหน้าที่บางรายใช้อำนาจโดยมิชอบ เช่น การข่มขู่หรือเรียกรับผลประโยชน์จากประชาชน พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนเกิดความรู้สึกไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและลดความเต็มใจในการให้ความร่วมมือกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

1.8 อุปสรรคด้านการจัดตั้งชุมชนสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 40 นาย หรือร้อยละ 71.42 เห็นว่า จะสามารถช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างตำรวจกับประชาชนได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 13 นาย หรือร้อยละ 23.21 แสดงความไม่มั่นใจว่าการจัดตั้งชุมชนสัมพันธ์จะสามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังได้ เนื่องจากยังมีข้อจำกัดหลายประการในการดำเนินงานด้านชุมชนสัมพันธ์

1.9 อุปสรรคด้านญาติของผู้ต้องหาหมกปิดผู้ต้องหา ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 42 นาย หรือร้อยละ 75 เห็นว่า ญาติของผู้ต้องหามักให้ความช่วยเหลือในการปกปิดหรือซ่อนตัวผู้ต้องหา แทนที่จะนำผู้ต้องหามอบตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเข้าสู่กระบวนการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ ทั้งนี้ ในบางกรณีผู้ต้องหาอาจมิได้กระทำความผิด และหากเข้าพบพนักงานสอบสวนตั้งแต่ต้น อาจสามารถยุติเรื่องได้โดยง่าย การปกปิดดังกล่าวกลับทำให้ผู้ต้องหาถูกสันนิษฐานว่ามีความผิด และส่งผลเสียต่อตัวผู้ต้องหาเอง

1.10 อุปสรรคด้านผู้เห็นเหตุการณ์ไม่ร่วมมือเป็นพยานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 47 นาย หรือร้อยละ 83.92 เห็นว่า ผู้เห็นเหตุการณ์หรือพยานในคดีมักไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการให้ปากคำหรือเป็นพยานในกระบวนการสอบสวน ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญเกิดจากความไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของพลเมืองต่อสังคม ความขาดความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม รวมถึงความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเอง นอกจากนี้ ประชาชนบางส่วนเห็นว่าการให้ปากคำเป็นเรื่องเสียเวลาและไม่เกี่ยวข้องกับตนเองโดยตรง อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลให้กระบวนการสืบสวนสอบสวนขาดข้อมูลสำคัญ และอาจกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.11 อุปสรรคด้านการเชื่อมโยงระหว่างตำรวจกับประชาชน ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 35 นาย หรือร้อยละ 62.50 เห็นว่า การขาดความเชื่อมโยงระหว่างตำรวจกับประชาชนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 12 นาย หรือร้อยละ 21.42 มีความเห็นไม่แน่ใจ และจำนวน 7 นาย หรือร้อยละ 12.50 เห็นว่าไม่เป็นอุปสรรค อย่างไรก็ตาม สัดส่วนของผู้ที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคยังคงมีจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่นรวมกัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ยอมรับว่ายังมีตำรวจบางส่วนขาดการติดต่อประสานงานและการเข้าถึงประชาชนอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการวางตัวและการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ส่งผลให้ความเชื่อมโยงระหว่างตำรวจกับประชาชนยังไม่เข้มแข็ง

1.12 อุปสรรคด้านผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 32 นาย หรือร้อยละ 57.14 เห็นว่า การที่มีผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชนและทำให้ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนสอบสวนและติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี โดยประชาชนขาดความมั่นใจในความปลอดภัยของตนเองและเกรงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถให้การคุ้มครองได้อย่างเพียงพอ ขณะเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 10 นาย หรือร้อยละ 17.85 มีความเห็นไม่แน่ใจ และจำนวน 13 นาย หรือร้อยละ 23.21 เห็นว่าไม่เป็นอุปสรรค

1.13 อุปสรรคด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจบางรายไม่ปฏิบัติตามแผนงานนโยบายของผู้บังคับบัญชา ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 36 นาย หรือร้อยละ 64.28 เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจบางรายไม่ปฏิบัติตามแผนงานและนโยบายของผู้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง ขาดความมุ่งมั่นในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมตามหน้าที่ และมีการนำเวลาราชการไปใช้ในกิจกรรมส่วนตัว ขณะเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 12 นาย หรือร้อยละ 21.42 มีความเห็นไม่แน่ใจในประเด็นดังกล่าว และจำนวน 14 นาย หรือร้อยละ 25 เห็นว่าไม่เป็นความจริง ทั้งนี้ สัดส่วนของผู้ที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคยังคงมีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีความเห็นในทางอื่น

1.14 อุปสรรคด้านอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 48 นาย หรือร้อยละ 85.71 เห็นว่า อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการดูแลพื้นที่และประชาชนที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมและป้องกันอาชญากรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 4 นาย หรือร้อยละ 7.14 มีความเห็นไม่แน่ใจว่าอัตรากำลังที่มีอยู่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ และเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 3 นาย หรือร้อยละ 5.35 เห็นว่า อัตรากำลังในปัจจุบันมีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

1.15 อุปสรรคด้านค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 50 นาย หรือร้อยละ 89.28 เห็นว่า ค่าตอบแทนและสวัสดิการอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ เช่น เบี้ยเลี้ยงและการเลื่อนขั้นเงินเดือน ยังมีอยู่อย่างจำกัด และในบางกรณีต้องมีการจัดสรรเฉลี่ยกัน ส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.16 อุปสรรคด้านอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ของตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 49 นาย หรือร้อยละ 87.50 เห็นว่า อุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการและต่อความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่สามารถจัดสรรสนับสนุนให้แก่สถานีตำรวจทุกแห่งได้อย่างเพียงพอ ขณะเดียวกันผู้กระทำความผิดกลับมีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น อุปกรณ์สื่อสารและอาวุธที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประสบอุปสรรค

อย่างมาก นอกจากนี้ ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำเป็นต้องนำรถส่วนตัวมาใช้ปฏิบัติงานและรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งยิ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.17 อุปสรรคด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือน่าจะมีส่วนช่วยเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 39 นาย หรือร้อยละ 69.64 เห็นว่าการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมยังขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดความเป็นเอกภาพในการปฏิบัติงาน เกิดความซ้ำซ้อนในภารกิจ และก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองทรัพยากรโดยไม่จำเป็น ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

1.18 อุปสรรคด้านนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมักจะไม่มีความไม่แน่นอนทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสับสน ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 48 นาย หรือร้อยละ 85.71 มีความเห็นว่านโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความไม่แน่นอน ส่งผลให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องจากแนวนโยบายหลักจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก แต่นโยบายในระดับผู้ปฏิบัติมักมีการปรับเปลี่ยนอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บังคับบัญชาในระดับต่าง ๆ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดความชัดเจนและไม่มั่นใจว่าการดำเนินงานของตนสอดคล้องกับนโยบายของผู้บังคับบัญชาหรือไม่ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

2. ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ ได้แก่ ควรเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอ จัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นและทันสมัย ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมวินัยและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 1 การแจกแจงความถี่ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทาง	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1	เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอต่อภารกิจ	9	16.07
2	จัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นให้เพียงพอและทันสมัย	8	14.29
3	ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ	7	12.50
4	เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชนในพื้นที่	6	10.71
5	เพิ่มสวัสดิการและค่าตอบแทนเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ	6	10.71
6	พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน	5	8.93
7	สร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีของตำรวจต่อประชาชน	5	8.93
8	เสริมการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่	4	7.14
9	ควบคุมและแก้ไขปัญหาผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นอย่างจริงจัง	3	5.36
10	ส่งเสริมวินัยและการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บังคับบัญชา	3	5.36
รวม		56	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางที่ผู้ให้ข้อมูลเสนอมากที่สุดคือ การเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอต่อการภารกิจ คิดเป็นร้อยละ 16.07 รองลงมาคือ การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นให้เพียงพอ และทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 14.29 และการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ส่วนน้อยที่สุดคือ การควบคุมและแก้ไขปัญหาผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นอย่างจริงจัง และการส่งเสริมวินัยและการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 5.36

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. อุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยพบว่า อุปสรรคที่สำคัญต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ครอบคลุมทั้งด้านกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม บุคลากร ทรัพยากร และความร่วมมือจากประชาชน โดยเฉพาะข้อจำกัดด้านกฎหมาย เช่น การกำหนดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ การห้ามตรวจค้นโดยไม่มีหมายศาล และการกำหนดระยะเวลาส่งฟ้องภายใน 48 ชั่วโมง ล้วนส่งผลให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความคล่องตัวและมีข้อจำกัดในการรวบรวมพยานหลักฐาน ทำให้การดำเนินคดีบางกรณีไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยด้านกระบวนการยุติธรรม เช่น บทกำหนดโทษที่ไม่รุนแรง และกระบวนการพิจารณาคดีที่ไม่เด็ดขาด ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีต่อการกระทำความผิดซ้ำ ส่วนปัจจัยด้านบุคลากรและทรัพยากร ได้แก่ อัตรากำลังที่ไม่เพียงพอ ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ไม่เหมาะสม รวมถึงอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีจำกัด ล้วนเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในด้านความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติที่ไม่ดีของประชาชน การไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล การปกปิดผู้ต้องหา ตลอดจนการขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการควบคุมอาชญากรรมจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน มิใช่เพียงบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงฝ่ายเดียว สอดคล้องกับการศึกษาของ ก้องปิติ อ่อนมาก (2564) เรื่องการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน คือ ด้านงานในความรับผิดชอบ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานอื่น ด้านหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม และด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ตามลำดับ โดยปัญหาทั้งหมดส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ อีกทั้งจำนวนคดีต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้ลดลง แต่กลับมีแนวโน้มสูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ นาริรัตน์ สายวงษ์ (2564) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ นรเสฏฐ์ หยั่งถึงนพชัย (2568) เรื่องประสิทธิผลของการดำเนินงานด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในดำเนินงาน โดยปัจจัยส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ปัจจัยด้านการบริหารปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน และปัจจัยด้านเครือข่าย

2. ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเสนอแนะให้มีการเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น และการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ แสดงให้เห็นว่าผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าปัญหาหลักอยู่ที่ข้อจำกัดด้านบุคลากร ทรัพยากร และกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะแนวทางด้านการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน การสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีของตำรวจ รวมถึงการเสริมการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานแบบบูรณาการในระดับพื้นที่ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ข้อเสนอเกี่ยวกับการเพิ่มสวัสดิการและค่าตอบแทน ตลอดจนการส่งเสริมวินัยและการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บังคับบัญชา แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างขวัญและกำลังใจ รวมถึงการเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรตำรวจ ดังนั้นจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ทั้งการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและทรัพยากร รวมถึงการเสริมสร้างความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ให้มีความเหมาะสมและยั่งยืนต่อไป สอดคล้องกับการศึกษาของชยุต มารยาทตร์ (2568) เรื่องบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมและปราบปรามอาชญากรรม ผลการศึกษพบว่า แนวทางในการพัฒนาศักยภาพของตำรวจให้สามารถรับมือกับความท้าทายของอาชญากรรมสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยี การเสริมสร้างทักษะเฉพาะทาง และการส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชน อันเป็นแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างระบบการบังคับใช้กฎหมายที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และได้รับความไว้วางใจจากสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของก้องปิติ อ่อนมาก (2564) เรื่องการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจ โดยการบริหารจัดการด้านกำลังพล ด้านวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมเพียงพอกับการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานในหน้าที่และด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ลดภารกิจที่นอกเหนือจากหน้าที่ปกติของตำรวจให้น้อยลง การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานอื่น ผู้บังคับบัญชาต้องลงมาดูแลและเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และรับฟังความคิดเห็น นำเทคโนโลยีมาช่วยในงานป้องกันอาชญากรรมสู่ความยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องอุปสรรคและแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า “ประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร” เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของ 4 ระบบหลัก ดังนี้ 1) ระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เป็นกรอบกำหนดขอบเขตการปฏิบัติงานของตำรวจ ทั้งในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน การตรวจค้น การจับกุม ระยะเวลาการส่งฟ้อง และความรุนแรงของบทลงโทษ หากกฎหมายและกระบวนการไม่เอื้อต่อการทำงาน จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ 2) ระบบองค์กรตำรวจ ประกอบด้วยอัตรากำลัง สวัสดิการ ค่าตอบแทน อุปกรณ์ เครื่องมือ วินัย และการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บังคับบัญชา ระบบนี้เป็นฐานกำลังหลักในการดำเนินงาน หากทรัพยากรและขวัญกำลังใจไม่เพียงพอ จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการทำงาน 3) ระบบชุมชนและประชาชน ครอบคลุมทัศนคติ ความเชื่อมั่น และระดับ

ความร่วมมือของประชาชนในการแจ้งเบาะแส การเป็นพยาน และการไม่ปกปิดผู้กระทำความผิด ระบบนี้เป็นกลไกสนับสนุนสำคัญ หากประชาชนไม่ไว้วางใจตำรวจ จะทำให้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมลดลง และ 4) ระบบความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ซึ่งมีบทบาทในการสนับสนุนการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่ หากขาดการประสานงาน จะเกิดการทำงานซ้ำซ้อนและไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน องค์ความรู้นี้ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาหลักมิได้เกิดจากตัวเจ้าหน้าที่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและเชิงกระบวนการ ทั้งด้านกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม ทรัพยากร การบริหารงานบุคคล และความไว้วางใจจากประชาชน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องดำเนินการแบบ“การบูรณาการ 4 ระบบ”ไม่ใช่การแก้ไขเฉพาะจุด

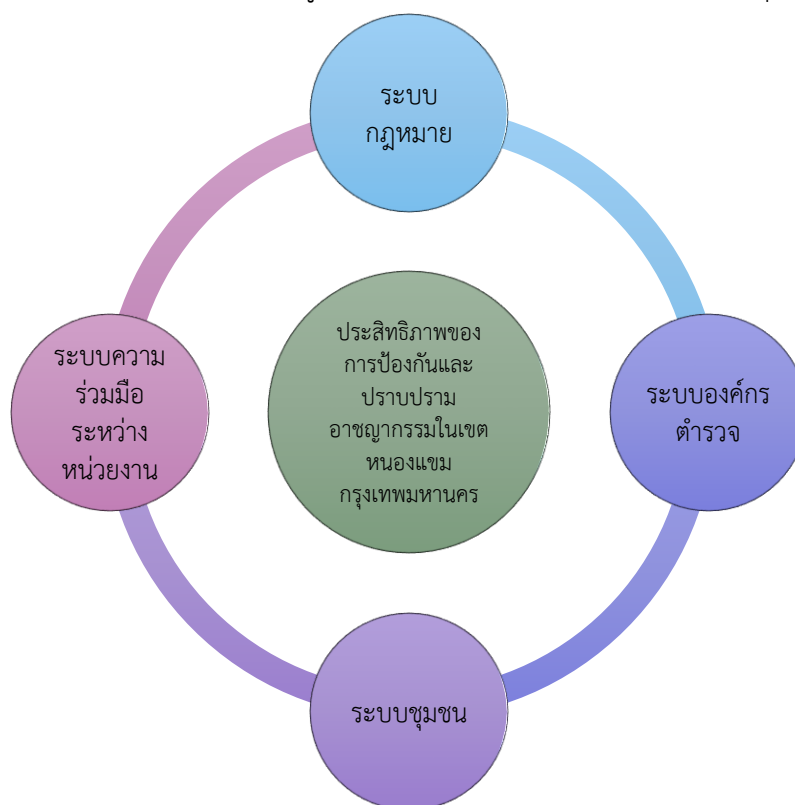

Figure No. 1 New Knowledge

สรุป

ผลการวิจัยพบว่า อุปสรรคที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ขาดประสิทธิภาพ เกิดจากปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบ กระบวนการยุติธรรม การบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากร ตลอดจนทัศนคติและความร่วมมือของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน การเพิ่มทรัพยากรและสวัสดิการ รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเชื่อมั่นของประชาชน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ยังประสบปัญหาจากข้อจำกัดด้านกฎหมาย บุคลากร ทรัพยากร และความร่วมมือจากภาคประชาชน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1. ควรเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการภารกิจในพื้นที่
2. ควรปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมากยิ่งขึ้น
3. ควรเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

4. ควรพัฒนาระบบสวัสดิการและการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปความท้าทายประเด็นเกี่ยวกับ

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชนและเครือข่ายชุมชนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่เมือง
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างเขตพื้นที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์รูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับอาชญากรรมที่แตกต่างกัน
3. ควรศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
4. ควรศึกษาประสิทธิผลของนโยบายและมาตรการด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 8. (2562). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี*. ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 8. ก้องปิติ อ่อนมาก. (2564). การปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม. *วารสารมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(3), 418–430. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/article/view/240581>
- ชยุต มารยาทตร์. (2568). บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมและปราบปรามอาชญากรรม. *วารสารนวัตกรรมสังคมศาสตร์*, 2(3), 14–22. <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/jssi/article/view/2142>
- นรเศรษฐ์ หยั่งถึงนพชัย. (2568). ประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 27(2), 229–248. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru/article/view/290666>
- นาริรัตน์ ลายวงษ์. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม*, 3(1), 1–11. <https://ssrujournal.com/index.php/jpasm/article/view/28>
- ปกรณ มณีปกรณ. (2555). *ทฤษฎีอาชญาวิทยา*. เวสต์เทรคประเทศไทย.
- สำนักงานเขตหนองแขม. (2562). *ข้อมูลทั่วไปของเขต*. สำนักงานเขตหนองแขม.